

Đề bài

Em hãy tả lại
hình ảnh một
người mẹ đang
ru con ngủ.

Bài làm

Nhà bà ngoại hãy còn xa. Trưa hè nắng gắt. Cảm thấy mệt, em ghé vào một hiên nhà bên đường, trú nắng. Bỗng từ bên trong nhà vọng ra tiếng võng đưa kẽo kẹt hòa với tiếng hát ru buồn buồn. Nhìn qua khe vách lá, em thấy một người mẹ đang nằm võng hát ru con ngủ.

Người mẹ còn rất trẻ, khoảng ngoài hai mươi tuổi. Chị mặc chiếc áo màu hoa cà đã bạc. Chiếc quần đen cũng không mới hơn, nó rách tưa cả lai. Duy chỉ khuôn mặt chị là toát lên vẻ tràn đầy hạnh phúc. Mắt chị khép hờ, môi mấp máy ngọt ngào những lời hát ru. Mái tóc dài của chị xõa tận đất, phất phơ theo nhịp võng.

Đứa trẻ chác chua đầy thoi nôi. Em không thể thấy được mặt nó, vì nó đang nằm sấp trên ngực mẹ. Đứa nhỏ chỉ mặc độc nhất một chiếc áo ngắn. Dường như nó vừa mới nín khóc nên đôi vai thỉnh thoảng lại co lên theo tiếng nấc hãy còn trong giấc ngủ.

Người mẹ vừa vỗ vỗ vào lưng con, vừa chỏi chân xuống đất, miệng không ngớt ầu ơ, giọng thanh thanh, buồn buồn:

Ấu ơ... ví dầu cầu ván đóng đinh

Cầu tre lắt lẻo gập ghềnh khó đi

Ấu ơ... khó đi mẹ dắt con đi

Con thi trường học, mẹ thi trường đời.

Khi đã thấy hết mệt, em rời hiên nhà, tiếp tục lên đường về quê ngoại. Trên đường dài, hình ảnh người mẹ trẻ nằm võng âu yếm hát ru con cứ vang vọng mãi trong em.